

Vec C-116/24

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

12. február 2024

Vnútroštátny súd:

Curtea de Apel Pitești

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

28. november 2023

Žalobkyňa:

Porcellino Grasso SRL

Odporcovia:

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură – Centrul Județean
Vâlcea

Predmet konania vo veci samej

Žaloba o neplatnosť správneho aktu, ktorú podala žalobkyňa Porcellino Grasso SRL proti odporcom Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka, Rumunsko), Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale [AFIR], [Agentúra pre financovanie investícií na vidieku, (AFIR), Rumunsko], Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură [APIA] [Poľnohospodárska platobná a intervenčná agentúra, (APIA), Rumunsko], Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Vâlcea (Poľnohospodárska platobná a intervenčná agentúra – Krajské stredisko Vâlcea, Rumunsko) (ďalej len „APIA – Centrul Județean Vâlcea“).

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Na základe článku 267 ZFEÚ sa žiada po prvé o výklad článkov 288, 291 a 297 ZFEÚ, článku 9 ods. 3 nariadenia č. 1974/2006 a článkov 18 a 19 nariadenia č. 1698/2005, ako aj zásady práva Únie, podľa ktorej rozhodnutie Európskej komisie vyvoláva právne účinky až do jeho zrušenia; po druhé [sa žiada] o usmernenie k dodržiavaniu prejudiciálneho rozhodnutia vzhľadom na rozsudok Všeobecného súdu o žalobe o neplatnosť rozhodnutia Komisie v podobnej veci a po tretie o usmernenie k uplatňovaniu zásady vzniku zodpovednosti štátu.

Prejudiciálne otázky

a) Bránia ustanovenia článkov 288, 291 a 297 ZFEÚ, ako aj zásada práva [Únie], podľa ktorej rozhodnutie Európskej komisie vyvoláva právne účinky až do svojho zrušenia – tak ako bola táto zásada zakotvená v rozsudkoch [Súdneho dvora] vo veciach C-245/92 P [Chemie Linz/Komisia], C-475/01 [Komisia/Grécko], C-362/14 [Schrems], C-533/10 [CIVAD], 314/85 [Foto-Frost/Hauptzollamt Lübeck-Ost], C-644/17 [Eurobolt], C-199/06 [CELF a Ministre de la Culture et de la Communication] – a článok 9 ods. 3 nariadenia č. 1974/2006, ako aj články 18 a 19 nariadenia č. 1698/2005 – praxi rumunských vnútroštátnych orgánov spočívajúcej v prijímaní vnútroštátnych aktov, ktoré sú v rozpore s vykonávacím rozhodnutím Komisie C(2012) 3529 final, z 25. mája 2012, ktorým bol zmenený PRV [program rozvoja vidieka pre Rumunsko na programové obdobie] 2007 – 2013, alebo v neuplatnení tohto rozhodnutia, kým toto rozhodnutie nebude zmenené alebo zrušené?

b) Vzhľadom na všeobecnú povinnosť členských štátov dodržiavať právo Únie, ak sa vnútroštátny súd nachádza v situácii, v ktorej musí dodržiavať rozsudok o výklade vydaný [Súdnym dvorom] podľa článku 267 ZFEÚ (konkrétne rozsudok zo 17. novembra 2022 vyhlásený vo veci C-443/21), ale ak tento rozsudok neobsahuje posúdenie platnosti a účinkov vykonávacích rozhodnutí

Európskej komisie [rozhodnutie Komisie C(2012) 3529 final z 25. mája 2012 a rozhodnutie Komisie 2018/873 z 13. júna 2018), ale len [posúdenia] týkajúce sa vymáhania financovania v prípade neexistencie rozhodnutia Európskej komisie v tomto zmysle, je dotknutý vnútroštátny súd oprávnený pri rozhodovaní sporu, ktorý mu bol predložený, zohľadniť účinky a odôvodnenie (vykonané úvahy) rozsudku Všeobecného súdu Únie vyneseného vo veci žaloby o neplatnosť upravenej článkom 263 ZFEÚ, ktorým bolo zrušené vykonávacie rozhodnutie Európskej komisie v podobnej veci (konkrétne rozsudok z 18. januára 2023 vyhlásený vo veci T-33/21)?

c) Vyžaduje zásada zodpovednosti štátu, aby v situácii, o akú ide v prejednávanej veci, Rumunsko vyplatilo príjemcom opatrenia 215 sadzby podpory vo výške stanovenej vo vykonávacom rozhodnutí Komisie C(2012) 3529 z 25. mája 2012 počas celého trvania ich záväzkov?

Uvedené právne predpisy Únie a judikatúra Únie

– články 288, 291, 297 a 310 ZFEÚ

– články 18, 19 a 40 nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV)

– článok 9 ods. 3 a článok 27 ods. 2 až 13 nariadenia Komisie (ES) č. 1974/2006 z 15. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV)

– článok 143 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006

– článok 33 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1305/2013 zo 17. decembra 2013 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) a o zrušení nariadenie Rady (ES) č. 1698/2005

– článok 58 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008

– vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2012) 3529 final z 25. mája 2012, ktorým bol zmenený národný program rozvoja vidieka [Rumunsko pre programové obdobie] 2007 – 2013 [ďalej len „NPRV 2007-2013“]

– *zásada ochrany legitímnej dôvery* s nasledujúcimi odkazmi na judikatúru: rozsudky Súdneho dvora z 12. júla 1957, *Algera a i./Spoločné zhromaždenie*, C-7/56 a C-3/57 až C-7/57, EU:C:1957:7, bod 14; z 11. júla 1991, *Crispoltoni/Fattoria Autonoma Tabacchi di Città di Castello*, C-368/89, EU:C:1991:307, bod 17; zo 14. septembra 2006, *Elmeke*, C-181/04-C-183/04, EU:C:2006:563, body 31 a 32; a zo 7. augusta 2018, *Ministru kabinetu*, C-120/17, EU:C:2018:638, body 48 a 51, ako aj rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. júla 1996, *Ortega Urretavizcaya/Komisia*, T-587/93, EU:T:1996:100, bod 57; zo 16. októbra 1996, *Efisol/Komisia*, T-336/94, EU:T:1996:148, bod 31, a z 23. februára 2006, *Karatzoglou/AER*, T-471/04, EU:T:2006:66, body 33 a 34

– *zásada právnej istoty* s nasledujúcimi odkazmi na judikatúru: rozsudky Súdneho dvora z 15. decembra 1987, *Írsko/Komisia*, C-325/85, EU:C:1987:546, bod 18; z 21. júna 1988, *Komisia/Taliansko*, C-257/86, EU:C:1988:324, bod 12, a z 13. marca 1990, *Komisia/Francúzsko*, C-30/89, EU:C:1990:114, bod 23

– *zásada, podľa ktorej rozhodnutie Európskej komisie vyvoláva právne účinky až do jeho zrušenia* s nasledujúcimi odkazmi na judikatúru: rozsudky Súdneho dvora z 22. októbra 1987, *Foto-Frost/Hauptzollamt Lübeck-Ost*, C-314/85, EU:C:1987:452; z 8. júla 1999, *Chemie Linz/Komisia*, C-245/92 P, EU:C:1999:363; z 5. októbra 2004, *Komisia/Grécko*, C-475/01, EU:C:2004:585; z 12. februára 2008, *CELF a Ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, EU:C:2008:79; zo 14. júna 2012, *CIVAD*, C-533/10, EU:C:2012:347; zo 6. októbra 2015, *Schrems*, C-362/14, EU:C:2015:650; a z 3. júla 2019, *Eurobolt*, C-644/17, EU:C:2019:555

– *zásada predvídateľnosti administratívneho konania* s odkazom na uznesenie predsedu Súdneho dvora z 10. júna 1988, *Sofrimport/Komisia*, C-152/88, EU:C:1988:296, bod 22

– *zásada zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú jednotlivcom porušením práva Únie* s odkazom na rozsudok Súdneho dvora zo 16. júna 1996, *Brasserie du pêcheur/Spolková republika Nemecko* (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, výrok)

– a pokiaľ ide o druhú prejudiciálnu otázku, rozsudok Súdneho dvora zo 17. novembra 2022, *Avicarvil Farms*, C-443/21, EU:C:2022:899, výrok a rozsudok Všeobecného súdu z 18. januára 2023, *Rumunsko/Komisia* (T-33/21, EU:T:2023:5, body 85, 86, 91 až 94, 103, 110, 112 a 113)

Uvedené vnútroštátne predpisy

Ordinele ministrului agriculturii și dezvoltării rurale [MADR] nr. 149/2012, nr. 6/2013, nr. 704/2014, nr. 43/2015 și nr. 826/2016 (vyhlášky Ministerstva

pôdohospodárstva a rozvoja vidieka [ďalej len „MPRV“] č. 149/2012, č. 6/2013, č. 704/2014, č. 43/2015 a č. 826/2016) (ďalej len „vyhlášky MPRV“), ktorými sa schvaľuje vzor žiadosti o pomoc pre opatrenie 215 – Platby za dobré životné podmienky zvierat. Výšky pomoci pre čiastkové balíky 3a a 5a, a to vo výške 4,80 eur/dobytčia jednotka [DJ]/rok pre čiastkový balík 3a a vo výške 16,80 eur/DJ/rok pre čiastkový balík 5a – boli rovnaké v prvých štyroch vyhláškach – a vyhláškou č. 826/2016 boli znížené na 1,43 eur/DJ/rok (pre čiastkový balík 3a) a 14,18 eur/DJ/rok (pre čiastkový balík 5a).

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Žalobkyňa Porcellino Grasso SRL sa domáhala [na jednej strane] zrušenia rozhodnutia o platbe zo 6. februára 2018 za obdobie od 1. januára do 31. decembra 2017 vo výške 10 083 115,36 rumunských lei (RON) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie o platbe“), ktoré vydala odporkyňa APIA – Centrul Județean Vâlcea, ďalej zrušenia aktu o zamietnutí sťažnosti z 30. marca 2018, ktorý vydala tá istá odporkyňa a správneho aktu z 26. marca 2018, ktorý vydala odporkyňa APIA a ktorým APIA rozhodla o podanej sťažnosti bez vydania rozhodnutia v jej prospech, ako aj [na druhej strane] uloženia povinnosti odporcom vydať všetky potrebné správne akty a vykonať všetky potrebné administratívne úkony na účely náhrady škody vo výške 619 995,08 RON, ktorá vznikla žalobkyni v dôsledku vydania napadnutého rozhodnutia o platbe a aktu o zamietnutí sťažnosti, a ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 11 936 300 RON, na ktorú si uplatňuje nárok, a sumami priznanými v napadnutom rozhodnutí o platbe a v rozhodnutí o zmene z 21. apríla 2018 (11 316 304,92 RON).
- 2 Žalobkyňa tvrdila, že 13. augusta 2012 predložila APIA – Centrul Județean Vâlcea pôvodnú žiadosť o pomoc, ktorou sa zaviazala zabezpečiť a zachovať dobré životné podmienky ošpaných a dodržiavať osobitné požiadavky čiastkových balíkov, o ktoré požiadala, počas obdobia minimálne piatich rokov výmenou za poskytnutie nenávratnej finančnej podpory vo výške a za podmienok stanovených v žiadosti o pomoc, príručke žiadateľa, národnom programe rozvoja vidieka na roky 2007 – 2013 a vo vyhláške MPRV č. 149/2012.
- 3 Dňa 14. augusta 2015 žalobkyňa podala na APIA – Centrul Județean Vâlcea žiadosť o platbu za štvrtý rok záväzku v súlade s ustanoveniami vyhlášky MPRV č. 43/2015. Odporkyňa APIA – Centrul Județean Vâlcea žalobkyni oznámila, že v prípade všetkých kategórií zvierat, na ktoré sa môžu vzťahovať čiastkové balíky 3a a 5a, boli zistené chyby, ktoré mali vplyv na záväzky prijaté v rámci opatrenia 215. V dôsledku toho odporkyňa oznámila zníženie nenávratnej finančnej pomoci týkajúcej sa čiastkových balíkov 3a a 5a.
- 4 Následne nadobudnutím účinnosti vyhlášky MPRV č. 826/2016 sa zníženie výšky nenávratnej finančnej pomoci týkajúcej sa čiastkových balíkov 3a a 5a v rámci opatrenia 215 stalo konečným, takže po nadobudnutí účinnosti tejto vyhlášky sa na obdobie od 16. júla 2015 do 31. decembra 2015 uplatňujú nové znížené sumy,

na základe ktorých boli následne vydané rozhodnutia o platbe týkajúce sa tohto obdobia. Žalobkyňa podala správne žaloby proti platobným rozhodnutiam týkajúcim sa sporných období, o ktorých v súčasnosti prebieha konanie.

- 5 Následne 31. januára 2017 žalobkyňa predložila žiadosť o platbu za šiesty rok záväzku, ktorý zodpovedá obdobiu od 1. januára do 31. decembra 2017 a 6. februára 2018 APIA – Centrul Județean Vâlcea vydala napadnuté rozhodnutie o platbe, pričom sumy vypočítala na základe znížených súm podpory v súlade s nariadením MPRV č. 826/2016. Dňa 21. apríla 2018 APIA – Centrul Județean Vâlcea vydala rozhodnutie o zmene, ktorým žalobkyni zaplatila dodatočnú sumu vo výške 1 233 189,56 RON. V dôsledku toho sa žalobkyňa v súdnom konaní domáha zaplataenia rozdielu vo výške 619 995,08 RON vyplývajúceho z uplatnenia sadzby podpory čiastkového balíka 3a vo výške 4,80 eura na DJ/rok a sadzby podpory čiastkového balíka 5a vo výške 16,80 eura na DJ/rok.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 6 *Žalobkyňa* sa domnieva, že napadnuté správne akty porušujú ustanovenia NPRV 2007 – 2013, schváleného rozhodnutím Európskej komisie C(2008) 3831 zo 16. júla 2008, v znení zmien, ktoré sa tak stáva záväzným pre Rumunsko.
- 7 Národný program rozvoja vidieka 2007 – 2013 možno zmeniť len vtedy, ak sú dodržané lehoty a postup podľa článku 7 nariadenia č. 1974/2006, ktoré v tomto prípade neboli dodržané.
- 8 Najnovšie znenie NPRV 2007 – 2013 je zo septembra 2015 a stanovuje rovnaké výšky súm určených príjmom za čiastkové balíky 3a a 5a v rámci opatrenia 215 ako v predchádzajúcich zneniach, ktoré neboli znížené, hoci 10. septembra 2015 boli rumunským orgánom doručené predbežné zistenia Európskeho dvora audítorov.
- 9 *Žalobkyňa* zdôrazňuje, že sadzby nenávratnej finančnej pomoci pre opatrenie 215 boli stanovené Rumunskom v súlade s článkom 40 nariadenia č. 1698/2005 a článkom 27 ods. 2 až 13 nariadenia č. 1974/2006 a stali sa záväznými pre tento štát po tom, ako Komisia schválila NPRV 2007 – 2013.
- 10 Zníženie výšky podpory týkajúcej sa čiastkových balíkov 3a a 5a je dôsledkom chyby, ktorej sa dopustil odporca MPRV v metodike výpočtu, a preto vydané napadnuté správne akty porušujú zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, keďže žalobkyňa prijala záväzky na obdobie piatich rokov vzhľadom na pôvodnú výšku podpory platnú ku dňu podania žiadosti o pomoc.
- 11 *Žalobkyňa* tiež poukazuje na porušenie ustanovení príručky žiadateľa k opatreniu 215, keďže tak v čase, keď podala žiadosť o pomoc, ako aj v čase, keď podala žiadosť o platbu, vrátane žiadosti týkajúcej sa šiesteho roku záväzku, pre ktorú bolo vydané napadnuté rozhodnutie o platbe, príručka žiadateľa k opatreniu 215 – balíček a) ošipané – stanovovala, že nenávratná pomoc poskytnutá príjmom,

ktorí prijali záväzky v rámci čiastkových balíkov 3a a 5a, bola vo výške 4,80 eur/DJ a vo výške 16,80 eur/DJ.

- 12 Žalobkyňa tiež tvrdí, že boli porušené ustanovenia vyhlášky MPRV č. 149/2012, keďže táto vyhláška je v súčasnosti stále účinná bez toho, aby bola zmenená alebo zrušená.
- 13 Podľa žalobkyne, ktorá v tomto zmysle uvádza argumenty vyplývajúce z judikatúry, konanie žalovaných inštitúcií – MASR, AFIR a APIA – je v rozpore s viacerými zásadami zakotvenými v práve Európskej únie a tak porušuje zásady vzniku zodpovednosti štátu, právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery a predvídateľnosti. Žalobkyňa tvrdí, že vyššie uvedené zásady majú prednosť pred záujmom štátnych orgánov opraviť chyby vo výpočte, ktoré jej alebo akémukoľvek inému príjemcovi opatrenia 215 nemožno pripísať.
- 14 Žalobkyňa sa tiež odvoláva na vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2012) 3529 final, ktoré nielenže nebolo zrušené a toľž mohlo byť zmenené ku dňu, keď boli chyby vo výpočte odhalené. Rumunsko pritom vykonalo iné platby než tie, ktoré boli schválené týmto rozhodnutím, hoci účelom predmetného rozhodnutia bolo priznať nároky príjemcom opatrenia 215 počas piatich rokov trvania záväzkov prijatých týmito príjemcami.
- 15 Podľa žalobkyne potreba obrátiť sa na Súdny dvor je nevyhnutná aj vzhľadom na existenciu nezrovnalostí v odôvodnení niektorých rozsudkov vydaných súdmi Únie. Úvahy vyjadrené Súdnym dvorom vo veci C-443/21 sú totiž v rozpore s úvahami Všeobecného súdu vo veci T-33/21, pokiaľ ide o uplatniteľnosť zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty, napriek tomu, že skutkový stav, ktorý sa v oboch veciach skúma, je totožný. Žalobkyňa sa domnieva, že záver Všeobecného súdu je v rozpore so záverom Súdneho dvora.
- 16 Odporcovia MASR, AFIR a APIA uviedli, že dôvodom vydania napadnutých správnych aktov boli výsledky auditu vykonaného zástupcami Európskeho dvora auditorov za rozpočtový rok 2015, ktorý sa skončil identifikáciou určitých chýb v metóde výpočtu kompenzačných príspevkov pre opatrenie 215, čiastkové balíky 1a, 3a a 5a. Odporcovia uvádzajú, že prijatie napadnutých správnych aktov bolo nevyhnutné kvôli potrebe chrániť finančné záujmy Únie, tak ako sa stanovuje v nariadeniach č. 1305/2013 a 1306/2013.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 17 Vnútroštátny súd uvádza, že v prejednávanej veci sa kladie otázka týkajúca sa výkladu článkov 288, 291 a 297 ZFEÚ, zásady práva Únie, podľa ktorej rozhodnutie Európskej komisie vyvoláva účinky až do jeho zrušenia, ako aj článkov 18 a 19 nariadenia (ES) č. 1698/2005 a článku 9 ods. 3 nariadenia č. 1974/2006, pokiaľ ide o zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty.

- 18 Položenými otázkami sa zároveň žiada o výklad uvedených článkov aj z hľadiska judikatúry Únie, konkrétne vo svetle dvoch rozhodnutí prijatých súdmi Únie v úzkej súvislosti s prejednávanou vecou, a to rozsudku Súdneho dvora zo 17. novembra 2022 vo veci C-443/21 (rozsudok Avicarvil Farms) a rozsudku Všeobecného súdu z 18. januára 2023 vo veci T-33/21 (rozsudok Rumunsko/Komisia).
- 19 V rozsudku Avicarvil Farms Súdny dvor rozhodol, že článok 40 ods. 3 nariadenia č. 1698/2005 a článok 58 ods. 1 nariadenia č. 1306/2013 v spojení s článkom 310 ods. 5 ZFEÚ, ako aj zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátne orgány, ktoré sa zúčastňujú na realizácii opatrení nenávratnej finančnej pomoci, prijali z dôvodu chyby vo výpočte, ktorú zistil Európsky dvor audítorov, akty, ktorými sa zníži suma finančnej pomoci priznanej v rámci programu rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) v programovom období rokov 2007 – 2013, ako ju schválila Komisia, bez toho, aby počkali na prijatie rozhodnutia Komisie o vylúčení súm vyplývajúcich z tejto chyby vo výpočte z financovania Únie.
- 20 V nadväznosti na rozsudok vo veci Avicarvil Farms vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania v uvedenej veci, t. j. ten istý vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania v tejto veci – Curtea de Apel Pitești (Odvolací súd Pitești, Rumunsko) – zamietol žalobu podanú žalobkyňou SC Avicarvil Farms SRL.
- 21 Krátko po vyhlásení rozsudku Avicarvil Farms vydal Všeobecný súd Európskej únie rozsudok Rumunsko/Komisia, ktorým rozhodol o zrušení vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2020/1734 z 18. novembra 2020, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka v rozsahu, v akom vylučuje určité výdavky, ktoré Rumunsko vynaložilo v rámci EPFRV za rozpočtové roky 2017 až 2019, vo výške 18 717 475,08 eura.
- 22 Avšak aj keď Súdny dvor rozhodol vo veci C-443/21, že zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátne orgány prijali z dôvodu chyby vo výpočte, ktorú zistil Európsky dvor audítorov, akty, ktorými sa zníži suma finančnej pomoci priznanej v rámci programu rozvoja vidieka, ako ju schválila Európska komisia, bez toho, aby počkali na prijatie rozhodnutia Komisie o vylúčení súm vyplývajúcich z tejto chyby vo výpočte z financovania Únie, nie je pritom vylúčená možnosť, aby iné predpisy Únie bránili tomu, aby rumunské orgány znížili sumu finančnej pomoci poskytnutej z NPRV, pokiaľ túto sumu stanovuje rozhodnutie Európskej komisie, ktoré nebolo odvolané, [nebolo] zrušené a ku dňu zistenia chýb vo výpočte už nemohlo byť zmenené.

- 23 Na záver vnútroštátny súd konštatuje, že je potrebné obrátiť sa na Súdny dvor, pretože sa domnieva, že otázky položené v tejto veci nie sú totožné s otázkami, ktoré boli predmetom výkladu podaného Súdnym dvorom vo veci C-443/21 a že správne uplatnenie práva Únie vo svetle oboch vyššie analyzovaných rozsudkov nie je natoľko zrejmé, že neponecháva priestor na žiadne dôvodné pochybnosti.

PRACOVNÝ DOKUMENT